

Deze bodemprocedure is het vervolg op een kort geding¹ tussen partijen. Aan dat kort geding wordt overigens in dit vonnis niet gerefereerd. De uitkomst van deze bodemprocedure is precies het omgekeerde van het kort geding: de vorderingen van eiser Web Measurement Services (WMS) worden nu volledig afgewezen. Heel verrassend is dat niet, omdat het kortgedingvonnis niet erg uitvoerig gemotiveerd was en vragen oproep.

Kort gezegd ging het hierom. Op de website *www.webstats4u.com* van WMS zijn de bezoekersaantallen te vinden van de ongeveer één miljoen websites die gebruikmaken van een teller van WMS. Deze website kan via internet door iedereen worden geraadpleegd, zonder betaling of password. Gedaagde, Weborama, levert soortgelijke diensten en onderhandelt met WMS over een overname. Gedurende die onderhandelingen laat Weborama een geautomatiseerde webbrowser los op de via internet vrijelijk toegankelijke gegevens van WMS, en kopieert 27 800 logfiles. Dit doet Weborama om een mogelijk klantverlies bij een overname te kunnen inschatten. De overname van Weborama wordt

vervolgens echter niet definitief en WMS spreekt Weborama daarna aan wegens schending van haar databankrecht.

De bodemrechter overweegt als volgt. Of de website van WMS een databank is in de zin van art. 1 Databankenwet, kan buiten beschouwing blijven omdat er geen sprake is van niet-toegestaan hergebruik. Het overnemen van minder dan 3% van het totaal is niet substantieel in kwantitatief opzicht. Het overnemen van alleen URL's, zoals Weborama had gedaan, is niet substantieel in kwantitatief opzicht. En van herhaald en systematisch opvragen van niet-substantiële delen was geen sprake, omdat er maar één keer gegevens zijn opgevraagd, en uit niets is gebleken dat de databank stukje bij beetje werd 'uitgemolken'. WMS heeft bovendien op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat zij schade heeft geleden, aldus de rechter.

Interessant is verder dat WMS haar website had beschermd tegen het door een computerprogramma systematisch opvragen van gegevens. Zij gebruikte daartoe het programma 'robots.txt'. Op grond van art. 5a Databankenwet handelt degene die doeltreffende technische voorzieningen omzeilt en dat weet of redelijkerwijs behoort te weten, onrechtmatig. Weborama betwist gemotiveerd dat robots.txt zo'n doeltreffende technische voorziening is. Daartegenover heeft WMS onvoldoende gesteld. Het doorbreken van de geringe beveiliging die robots.txt biedt wordt daarom niet onrechtmatig geoordeeld. Voor een geslaagd beroep op de bescherming die art. 5a Databankenwet biedt tegen het omzeilen van doeltreffende technische voorzieningen is een betere bescherming nodig dan robots.txt biedt. Ten slotte is van belang dat WMS zich op de voorwaarden beriep die zij bij haar website heeft geplaatst. De rechter oordeelt dat WMS, door het op haar website vermelden van gebruikersvoorwaarden c.q. algemene voorwaarden, zich niet eenzijdig een recht kan voorbehouden dat zij anders niet bezit. Zij kan ook niet zonder meer door het gebruik van gebruikersvoorwaarden de rechten van anderen beperken. Gezien het feit dat Weborama die algemene voorwaarden nooit heeft aanvaard, lijkt mij dat een logische uitkomst. Als een websitehouder strikte beperkingen wil verbinden aan het raadplegen van zijn website, doet hij er verstandig aan om

zijn website alleen open te stellen voor partijen die akkoord zijn gegaan met die beperkingen.

*O.M.B.J. Volgenant*²

² Mr. O.M.B.J. Volgenant is advocaat bij Kennedy Van der Laan.

¹ Zie Rb. Amsterdam (vzr.) 18 mei 2006, *Computerrecht* 2006, 100, m.nt. O.M.B.J. Volgenant.